

Arrest

nr. 102 759 van 13 mei 2013
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND.VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn in eigen naam en voor rekening van zijn minderjarige kinderen, op 10 mei 2013 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten en vasthouding met het oog op verwijdering, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 3 mei 2013.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2013 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 mei 2013 om 15.00 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat VAN WALLE H. die loco advocaat G.H.BEAUTHIER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekende partij beweert sedert 2008 in België te verblijven en werd op 17 oktober 2011 in het bezit gesteld van een Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister van bepaalde duur en gekoppeld

aan voorwaarden. Op 10 maart 2009 huwde zij met mevrouw Y. H.. Anno 2010 namen ze een handelsfonds over en verzoekende partij en haar echtgenote baten een frituur annex broodjeszaak uit in Zemst.

Op 6 maart 2012 wordt het recht op vestiging aan verzoekende partij ingetrokken en wordt haar tevens een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) betekend. Tegen deze beslissingen wordt geen beroep aangetekend.

Op 6 februari 2013 wordt haar aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) onontvankelijk verklaard en wordt haar tevens een bevel gegeven om het land te verlaten (bijlage 13). Hiertegen stelt zij een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), doch geen vordering tot schorsing. Deze annulatieprocedure is heden nog steeds hangende.

Op 18 maart 2013 wordt een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ingediend, die tot op heden zonder gevolg bleef.

Op 3 mei 2013 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13 septies). Deze beslissing wordt dezelfde dag aan verzoekende partij betekend. Dit betreft de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Wat de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering betreft, is overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de vreemdelingenwet een beslissing tot vasthouding in een bepaalde plaats enkel aanvechtbaar bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van dit onderdeel van de bestreden beslissing.

In de mate dat verzoekende partij eveneens beroep instelt tegen dit luik van de bestreden beslissing, in het bijzonder de beslissing tot vasthouding, is dit beroep onontvankelijk.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing moet haar bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Aan verzoekende partij werd reeds op 6 maart 2012 een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Verzoekende partij betwist dit gegeven niet. Bijgevolg wordt vastgesteld dat verzoekende partij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten. Er zijn geen gegevens voorhanden waaruit zou blijken dat bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep tot nietigverklaring werd ingediend tegen deze beslissing, wat door verzoekende partij trouwens in het verzoekschrift wordt bevestigd. De termijn om dat alsnog te doen is verstreken, zodat het bevel definitief en uitvoerbaar is. Verzoekende partij kan bijgevolg nog steeds worden gerepatriëerd, mocht het thans bestreden bevel worden geschorst. De gevorderde schorsing kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep gericht tegen de thans bestreden beslissing niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

Waar verzoekende partij meent dat door de tenuitvoerlegging een schending van artikel 8 van het EVRM zich voordoet omwille van het door haar opgebouwde sociaal leven hier in België en dat eveneens artikel 13 van het EVRM geschonden is nu zij nog een annulatieprocedure lopen heeft bij de Raad tegen een onontvankelijk verklaarde aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis

van de vreemdelingenwet en tegen het eraan gekoppelde bevel om het grondgebied te verlaten, beiden daterende van 6 februari 2013, en zij derhalve door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van onderhavige bestreden van een daadwerkelijke rechtshulp desbetreffend wordt ontzegd, wijst de Raad erop dat deze stellingname evenwel geen afbreuk doet aan de reeds gedane vaststelling dat een eerder aan verzoekende partij ter kennis gebracht bevel uitvoerbaar blijft.

In zoverre verzoekende partij verwijst naar haar zelfstandige activiteit en haar uitgebreid sociaal leven dat zij door de jaren heen in België heeft opgebouwd en derhalve meent dat bij tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een schending voorligt van artikel 8 van het EVRM stelt de Raad vast dat hoewel deze gegevens reeds aanwezig waren op het ogenblik van de betekening van het bevel om het grondgebied te verlaten van 6 maart 2012 verzoekende partij het desondanks niet nodig achtte tegen dit bevel te ageren. Ten overvloede wijst de Raad erop dat ook haar echtgenote, die eveneens de Chinese nationaliteit bezit, op 3 mei 2013 een bevel kreeg om het land te verlaten.

Waar verzoekende partij meent dat er een schending voorligt van artikel 13 van het EVRM oordeelt de Raad dat dit artikel niet geschonden is nu verzoekende partij in de mogelijkheid was tegen de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard en tegen het eraan gekoppelde bevel om het grondgebied te verlaten, beiden daterende van 6 februari 2013, een annulatieberoep in te stellen. Dat verzoekende partij hiertegen geen vordering tot schorsing indiende waardoor zij via de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet kan overgaan tot het vorderen van voorlopige maatregelen betreft een keuze van verzoekende partij zelf. Ten slotte wijst de Raad erop dat zelfs indien de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard, zou worden vernietigd dit geen enkele invloed kan hebben op haar verblijfsituatie en dat verzoekende partij zich bij voormelde annulatieprocedure kan laten vertegenwoordigen door haar advocaat.

Ten slotte oordeelt de Raad dat nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet ingediend op 18 maart 2013 geen schorsende werking heeft.

Verzoekende partij maakt met haar betoog op het eerste zicht geenszins aannemelijk dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een schending oplevert van de artikelen 8 en 13 van het EVRM.

Verzoekende partij toont niet aan dat zij over het rechtens vereiste belang beschikt.

De onderhavige vordering gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten is derhalve onontvankelijk.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend dertien door:

dhr. J.BIEBAUT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. F. DE BOCK, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. DE BOCK

J. BIEBAUT